

БѢДНЫЙ ЮСИФЪ.

На единъ бѣденъ простодушенъ человекъ, който ся наричалъ Юсифъ и разносялъ различны стоки въ Лондонъ, случилось ся да замине по край църквѣ-тѣхъ, въ коѣхто былъ священникъ и проповѣдникъ попъ Павелъ. Като чулъ, че тамъ пѣяли псалмы отъ Псалтирь-тѣхъ, той влѣзълъ вѣтрѣ съ голѣмъ трудъ, защото имало много народъ, и ся запрѣлъ при амвонѣ-тѣхъ. Като свѣршили пѣніе-то, начнѣла ся проста, обаче прѣхубава проповѣдь отъ слѣдующе-то Апостолско слово: *Вѣрно е и за всяко пріеманіе достойно това слово, че Иисусъ Христосъ дойде въ мѣръ да спасе грѣшны-тѣхъ, отъ които съмъ первый азъ.* (1 Тим. 1; 15). Павелъ просто и ясно излагаше истинѣ-тѣхъ на Евангеліе-то, като казуваше тыя слова: Погледнѣте, братіе, които сте повыкани, че не сѣхъ мнозина между васъ мѣдри по плѣть-тѣхъ, нито мнозина силни, нито мнозина благородни, обаче Богъ избра безумны-ты на свѣтъ-тѣхъ, за да посрами мѣдры-ты; и слабы-ты (просты-тѣхъ, бѣдны-тѣхъ) на свѣтъ-тѣхъ избра Богъ да посрами силны-тѣхъ (книжны-тѣхъ), и незнамениты-тѣхъ, и които нищо не струватъ (Апостолы-тѣхъ) избра Богъ за да съсыще знамениты-тѣхъ, та да ся не хвали никоя плѣть